

[Bomholt.]

den frie Tankes Forkæmpere. Den har under Besættelsen kæmpet for Demokratiets Sejr, og naar den nu søger at skabe et Samfund, der sikrer ordentlige Kaar, skal den skældes ud for at være Modstander af Frihed! Der er intet til Hinder for, at samtlige danske Landmænd kan faa statsgaranterede Priser; det er Planøkonomi, saa det batter, men naar Arbejderne ønsker Sikkerhed for deres sociale Eksistens, saa skal de skældes ud for Frihedsfjender. Sandheden er, at vi bekæmper Monopolernes Frihed for at skabe Frihed for den store Befolkning, og jeg maa have Lov til at gøre opmærksom paa den Selvstændighed, der prægede den danske Presse i Besættelsens mørkeste Aar. Nu er Pressen fri, og mon den bliver mindre fri, fordi Sukkerindustrien socialiseres?

Naa, men saadan er det jo, at selv de, der har mistet Troen paa Fanden, skal bruge ham som Bussemand. Socialistforskrækkelsen skal skjule Tomheden i de paa-gældende Partiers Valgprogrammer.

Vi ønsker uden Hensyn til Demagogerne at give Erhvervene gode Arbejdskaar. Det gælder Industrien som Landbrug og Fiskeri. For Landbruget ønsker vi bl. a. Udstykning af Jord til de indeklemt Husmandsbrug. Den Jord, som de nazistiske Godsejere har ejet, bør afleveres til Staten. Staten maa have Forkøbsret til en vis Del af Jorden fra de store Ejendomme, som udbydes til Salg, og der maa være Adgang til Ekspropriation, naar Jord ikke kan fremskaffes paa anden Maade. For Fiskeriets Vedkommende peger vi paa, at en Andelsorganisation paa moderne merkantilt Grundlag og gennemført efter de store Linier kan betyde et overordentligt Plus.

Vi ønsker en mere effektiv Organisation af Danmarks Energiforsyning og en samlet Plan for de forskellige Trafikmidlers Samvirken.

Til Fremme af Produktionen maa Renten holdes lav, og det siger i øvrigt sig selv, at det produktive Arbejde hverken kan eller skal forrente med høje Renter de Milliardbeløb, der under Besættelsen er pumpet ud og havnet i visse Kredse af Befolkningen. For om muligt at bremse den Grundværdistigning, der gør det næsten umuligt for mindre bemidlet Ungdom at faa Jord, stiller vi Forslag om Indførelse af fuld Grundskyld. Pris- og Avancekontrollen maa fortsættes og forstærkes, og de forskellige Foranstaltninger har til Formaal, at Reallønnen hæves for alle Grupper af Arbejdere, bl. a. ved Forbedring af Varekvaliteterne. Funktionærerne har Krav paa tryggere Kaar. For

Landarbejderne maa der gennemføres afgørende Forbedringer af Arbejds- og Boligforholdene, og det er at haabe, at Søens Folk, der saa heroisk har tjent Nationen, kan bevare de vundne Fremskridt og komme endnu videre.

Jeg ser, at ogsaa de Konservative har fremsat Forslag om økonomisk Demokrati. Det er nu vist nærmest en verbal Udskejelse i en Udkant af Vælgermødet. Realiteter er der ikke at se. Med særlig Interesse læste jeg den Tale, som den højtærede Udenrigsminister Hr. Christmas Møller holdt, da han for nylig blev præsenteret som konservativ Kandidat. Det var lidt svært for ham. Han baskede med Vingerne som en Ørn i et Kyllingebur. Han begyndte med sin socialistiske Bekendelse, omend i af-dæmpet Form, og sluttede med at berolige Godsejerne; de havde ikke noget at frygte. Et økonomisk Demokrati, der ender med et Buk for Godsejerne, er ikke allermest værd.

Og hvad nu med det ærede Medlem Hr. Halfdan Hendriksen, der i Modsætning til den højtærede Udenrigsminister Hr. Christmas Møller prædiker Socialistforskrækkelse, saa det klodser noget, i dens mest vulgære Form! Hvis det er Meningen, at de forskellige Standpunkter skal spadsere videre i det samme Par Bukser i den kommende Tid, er jeg bange for, at Bukserne revner allerede inden den 30. Oktober. Og hvor staar det ærede Medlem Hr. Kristen Amby i denne Situation? Det bliver helt interessant at høre hans Redegørelse.

Som Middel for det økonomiske Demokrati ønsker vi et udvidet politisk Demokrati. Vi har foreslaaet, at de unge faar Folketingsvalgret fra 21 Aars Alderen — som de bl. a. har det i Sverige og England — og tænkte os, at allerede det kommende Valg skulde være et Grundlovsvalg. Det vilde være rimeligt, om et Folketing, der var udgaaet ogsaa af de unges Valgret, lagde Arbejdet til Rette for en videregaaende Grundlovsændring. De to Venstreparter var parate til at sprænge Regeringen for at undgaa en saa forhatet Valgret til de unge, og de har til Forsvar for deres besynderlige Holdning fremført en Samling undskyldende Argumenter, som de forhaabentlig selv kan hitte Rede i. Vi overlader denne Affære til Ungdommens Bedømmelse. Valget bliver altsaa ikke Grundlovsvalg, men givet er det, at en dybtgaaende Grundlovsændring maa blive et af Hovedpunkterne for den Rigsdag, der samles efter Valget.

Som Demokrater, der ikke ønsker at vige saa meget som en halv Tomme fra vort